

par hiphopbukser. For at samle synspunkterne fra Bushs nye strategi til Baker-Hamilton-rapportens anbefalinger tror jeg simpelt hen ikke statsministerens nuværende buksevidde kan skræve over.

Det er lodret forkert. Det er jo derfor, at den amerikanske kongres står fuldstændig splittet. Det er derfor, at to tredjedele af den amerikanske befolkning siger nej. Det er, fordi de synes, at præsident Bush fortsætter en kurs, der er udsigtsløs, og som indtil nu kun har ført til mere kaos.

Derfor vil jeg afslutte med at spørge: Tror statsministeren, at Bushs nye strategi vil virke i Irak?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvndal, at jeg ikke står her og påstår, at Bush har fulgt anbefalingerne fra Baker-Hamilton-gruppen hundrede procent. Der er bestemt anbefalinger, han ikke har fulgt, f.eks. rådet om, at man skulle gå i direkte dialog med Syrien og Iran. Jeg har også forstået, at der i hvert fald er nogle i SF, der er tilbøjelige til at give et råd om, at man ikke skal involvere sig med diktaturer på den måde. Så det er meget naturligt, at det kan give en anledning til en politisk diskussion.

Men lad mig bare henvise hr. Villy Søvndal til side 73 i Baker-Hamilton-rapporten, hvor det klart fremgår, at Baker-Hamilton-gruppen siger, at man kan støtte en midlertidig forøgelse af antallet af tropper i Bagdad for at stabilisere situationen der.

Det er i øvrigt på samme side, at Baker-Hamilton-gruppen meget kraftigt advarer imod en hurtigt tilbagestrækning af udenlandske tropper fra Irak. Så når nu hr. Villy Søvndal tilsyneladende har lagt SF's politik i hænderne på Baker-Hamilton-gruppen, synes jeg, at hr. Villy Søvndal skulle følge de anbefalinger her fra Baker og Hamilton.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1897

2) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil statsministeren, idet statsministeren i sin modtagelse af Baker-Hamilton-rapporten bl.a. sagde til Politiken: »Nu håber jeg, at politikerne i USA vil se konstruktivt på rapporten. Og jeg

har da noteret mig, at præsident Bush har været åben over for modtagelsen«, vurdere, om ikke Bush i sin tale onsdag nat præcis siger, hvad han længe har sagt, og at dette overhovedet ikke flugter med Baker-Hamilton-rapporten?«

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal lige sige, at jeg ikke har lagt SF's politik i hænderne på nogen som helst andre end SF. Det vil jeg meget advare imod. Vi har bare konstateret, at der er en afgrundsdyb forskel på anbefalingerne i Baker-Hamilton-rapporten og de ting, Bush går ud og gør. Det tror jeg enhver kan se. Jeg er også helt overbevist om, at statsministeren selv kan se det, men det er selvfølgelig svært at sige, for han havde det uheld at komme til at udtale, at han støttede alle anbefalinger i Baker-Hamilton-rapporten. Og på det tidspunkt har statsministeren vel ikke vidst, at Bush ville gå ud og gøre det stik modsatte. Statsministeren er på den måde blevet anbragt i en vanskelig situation.

Men videre til det næste spørgsmål. Her siger statsministeren, at han håber, at politikerne i USA nu vil modtage rapporten og se konstruktivt på den. Jeg vil spørge statsministeren: Hvordan synes han, det er gået? Kan statsministeren se enighed blandt politikerne i USA efter rapportens fremlæggelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, som i ethvert frit folkestyre er der mange meninger om det, og der er en vild diskussion i USA. Det er bare naturligt. Det er jo, kan man sige, fordelen ved et demokrati, at man ikke behøver være enige om alting. Man kan have forskellige opfattelser.

Kl. 13.15

Men det, jeg bare vil holde fast i, er, at selv om præsident Bush selvfølgelig ikke har fulgt alle anbefalingerne i Baker-Hamilton-rapporten, så er det altså sådan, at lige præcis et af de punkter, som hr. Villy Søvndal peger på, nemlig troppeforøgelsen i Bagdad, faktisk indgår som et element i Baker-Hamilton-rapporten. Ikke at det er en hovedanbefaling fra Baker-Hamilton-gruppen; det påstår jeg heller ikke det er.

Men jeg vil bare endnu en gang henvise hr. Villy Søvndal til at læse side 73 i Baker-Hamilton-rapporten, hvor det optræder som en mulighed, som gruppen kan støtte, at man i en midlertidig periode forøger antallet af tropper i Bagdad for at stabilisere situationen der. Og i samme åndedrag advarer gruppen i øvrigt imod en